

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Republika Włoska zostaje obciążona kosztami postępowania.
- 3) Republika Finlandii pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 24 z 30.1.2010.

**Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 17 listopada 2011 r.
— Komisja Europejska przeciwko Republice Włoskiej**

(Sprawa C-496/09) (¹)

**(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego —
Wyrok Trybunału stwierdzający uchybienie zobowiązaniom
państwa członkowskiego — Niewykonanie — Artykuł 228
WE — Kary pieniężne)**

(2012/C 25/07)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Pignataro, E. Righini i B. Stromsky, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska (przedstawiciele: G. Palmieri, pełnomocnik, F. Arena i S. Fiorentino, avvocati dello Stato)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuł 228 WE — Niewykonanie wyroku Trybunału z dnia 1 kwietnia 2004 r. w sprawie C-99/02 — Wniosek o ustalenie okresowej kary pieniężnej

Sentencja

- 1) Nie przyjmując, do dnia, w którym upłynął termin wyznaczony w uzasadnionej opinii wydanej w dniu 1 lutego 2008 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich zgodnie z art. 228 WE, wszystkich środków wymaganych do zastosowania się do wyroku z dnia 1 kwietnia 2004 r. w sprawie C-99/02 Komisja przeciwko Włochom dotyczącego odzyskania od beneficjentów pomocy, która w rozumieniu decyzji Komisji 2000/128/WE z dnia 11 maja 1999 r. w sprawie systemu pomocy przyznanej przez Włochy w zakresie działań wspierających zatrudnienie została uznana za bezprawnie przyznaną i niezgodną ze wspólnym rynkiem, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy rzeczony decyzji i art. 228 ust. 1 WE.
- 2) Republice Włoskiej nakazuje się zapłacić na rzecz Komisji, na rachunek „Środki własne Unii Europejskiej”, okresowej kary pieniężnej w kwocie odpowiadającej iloczynowi kwoty podstawowej 30 mln EUR i odsetka bezprawnie przyznanej i niezgodnej ze wspólnym rynkiem pomocy, której odzyskanie jeszcze nie nastąpiło lub nie zostało udowodnione na koniec omawianego okresu, który to odsetek obliczany jest w stosunku do całości nieodzyskanej kwoty w dniu ogłoszenia niniejszego wyroku, za każde pół roku

zwłoki we wdrażaniu środków koniecznych dla zastosowania się do wyroku z dnia 1 kwietnia 2004 r. w sprawie C-99/02 Komisja przeciwko Włochom, poczynwszy od wydania niniejszego wyroku, do chwili wykonania rzeczony wyroku z dnia 1 kwietnia 2004 r.

- 3) Republice Włoskiej nakazuje się zapłacić na rzecz Komisji Europejskiej, na rachunek „Środki własne Unii Europejskiej”, ryczałtu w wysokości 30 mln EUR.

- 4) Republika Włoska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 24 z 30.1.2010.

**Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 15 listopada 2011 r.
— Komisja Europejska przeciwko Republice Federalnej Niemiec**

(Sprawa C-539/09) (¹)

**(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego —
Zamiar dokonania przez Trybunał Obrachunkowy kontroli
w państwie członkowskim — Sprzeciw wniesiony przez
rzeszone państwo członkowskie — Kompetencje Trybunału
Obrachunkowego — Artykuł 248 WE — Kontrola współ-
pracy krajowych organów administracyjnych w dziedzinie
podatku od wartości dodanej — Rozporządzenie (WE) nr
1798/2003 — Dochody Wspólnoty — Środki własne
pochodzące z podatku od wartości dodanej)**

(2012/C 25/08)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Caeiros i B. Conte, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: Blaschke i N. Graf Vitzthum, pełnomocnicy)

Interwienienci popierający stronę skarżącą: Parlament Europejski (przedstawiciele: R. Passos i E. Waldherr, pełnomocnicy), Trybunał Obrachunkowy Unii Europejskiej (przedstawiciele: R. Crowe, T. Kennedy i B. Schäfer, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 10 WE i art. 248 ust. 1–3 WE, jak również art. 140 ust. 2 i art. 142 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 248, s. 1) — Odmowa udzielona Trybunałowi Obrachunkowemu na przeprowadzenie w Niemczech kontroli dotyczących współpracy administracyjnej w dziedzinie podatku od wartości dodanej — Zakres kompetencji kontrolnej Trybunału Obrachunkowego

Sentencja

- 1) *Sprzeciwiając się przeprowadzeniu przez Trybunał Obrachunkowy Unii Europejskiej kontroli w Niemczech dotyczących współpracy administracyjnej na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 1798/2003 z dnia 7 października 2003 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie podatku od wartości dodanej i sposobów jego stosowania, Republika Federalna Niemiec uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 248 ust. 1–3 WE.*
- 2) *W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.*
- 3) *Republika Federalna Niemiec zostaje obciążona kosztami postępowania.*
- 4) *Parlament Europejski i Trybunał Obrachunkowy Unii Europejskiej pokrywają własne koszty.*

(¹) Dz.U. C 51 z 27.2.2010.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 16 listopada 2011 r. — Bank Melli Iran przeciwko Radzie Unii Europejskiej, Republice Francuskiej, Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, Komisji Europejskiej

(Sprawa C-548/09 P) (¹)

(Odwołanie — Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające wobec Islamskiej Republiki Iranu przyjęte w celu niedopuszczenia do rozprzestrzeniania broni jądrowej — Zamrożenie funduszy banku — Brak doręczenia decyzji — Podstawa prawna — Prawo do obrony)

(2012/C 25/09)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Bank Melli Iran (przedstawiciel L. Defalque, adwokat)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bishop oraz R. Szostak, pełnomocnicy), Republika Francuska (przedstawiciele: E. Belliard, G. de Bergues, L. Butel oraz E. Ranaivoson, pełnomocnicy), Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: S. Hathaway, pełnomocnik, D. Beard, barrister), Komisja Europejska (przedstawiciele: S. Boelaert oraz M. Konstantinidis, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) wydanego w dniu 14 października 2009 r. w sprawie T-390/08 Bank Melli przeciwko Radzie, którym Sąd oddalił skargę wniesioną przez wnoszącego odwołanie, mającą za przedmiot stwierdzenie nieważności pkt 4 tabeli B załącznika do decyzji

Rady 2008/475/WE z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie wdrożenia art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 423/2007 dotyczącego środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 163, s. 29) w części dotyczącej Banku Melli Iran oraz jego filii — Brak indywidualnego doręczenia tej decyzji — Naruszenie istotnych wymogów proceduralnych — Brak podstawy prawnej decyzji o zamrożeniu funduszy wydanej w odniesieniu do wnoszącego odwołanie — Nieprzestrzeganie prawa do obrony i zasady skutecznej ochrony sądowej — Naruszenie zasady proporcjonalności i prawa własności.

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *Bank Melli Iran zostaje obciążony kosztami postępowania*

(¹) Dz.U. C 80 z 27.3.2010.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 24 listopada 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d'appel de Bruxelles — Belgia) — Scarlet Extended SA przeciwko Société belge des auteurs compositeurs et éditeurs SCRL (SABAM)

(Sprawa C-70/10) (¹)

(Społeczeństwo informacyjne — Prawo autorskie — Internet — Programy „peer-to-peer” — Dostawcy dostępu do Internetu — Wprowadzenie systemu filtrowania połączeń elektronicznych celem uniemożliwienia naruszającej prawa autorskie wymiany plików — Brak ogólnego obowiązku nadzorowania przekazywanych informacji)

(2012/C 25/10)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour d'appel de Bruxelles

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Scarlet Extended SA

Strona pozwana: Scarlet Extended SA

Przy udziale: Belgian Entertainment Association Video ASBL (BEA Video), Belgian Entertainment Association Music ASBL (BEA Music), Internet Service Provider Association ASBL (ISPA)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Cour d'appel de Bruxelles — Wykładnia dyrektyw: 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym (Dz.U. L 167, s. 10), 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej (Dz.U. L 157, s. 45), 95/46/WE Parlamentu i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony